

forte ~is; tion vidante, oni estas ~ata malestimi la homaron; ne cedi al la ~o.

Teokratio. Politika reĝimo, en kiu la pastroj regas kiel reprezentantoj de Dio.

Teologo = teologiisto.

Teologio. Metoda studo pri Dio k diaj aferoj. ~isto. Specialisto pri ~o.

Teoremo. Scienca aserto evidentigata per rezona pruvado.

***Teorio.** Spekulativa rezonado aŭ klarigo kontraste kun praktika aplikado: ofte tio, kio ŝajnas bona en ~o, ne laŭgas en praktiko; ~o de la sunhorloĝo Z; ĉiu por klarigi la fenomenon elpensis sian ~on Z. ~a. Bazita nur sur ~o: ~a diskutado kondukas al nenio Z; tio estis nur ~aj skizoj, palaj senkorpaj fantomoj en la regiono de revoj Z; ~e ĝusta sed praktike nerealegebla. Kp KABINETA, PRINCIPA, SPEKULATIVA.

teozofio ☿. Sinkretisma doktrino, celanta per neraciaj intuaj procedoj havigi konadon pri Dio k vivsignifo k elvolviĝon de metapsikiaj kapabloj; ĝi ankaŭ predikas, same kiel la Zamenhofa homaranismo, la universalan homaran fratecon sen distingo pri religio, kredo, sekso aŭ raso. Kp SPIRITISMO, MISTIKO.

***Tero.** 1 Planedo, sur kiu ni loĝas; ~globo. 2 Ekstera firma tavolo de tiu planedo: kuŝi sur la ~o; la ~o k la maro; super la ~o sin trovas aero Z; josi la ~on; la rajdanto desaltis ~en; fali ~en; ili ĵetigis vizaĝal~e Z. 3 Substanco el kiu konsistas tiu tavolo: polo el ~o; argila, sabla, seka, kulturebla ~o (Kp GRUNDO). ~a. 1 Apartenanta al ~o 1: la ~a supraĵo; la ~a diametro. 2 Konsistanta el ~o 3: ~a polo. Al~igi. Alveni al la ~o 2. En~igi. 1 Meti en la ~on: en~igi trezoron, markolon. 2 Entombigi: en~igi mortintan. 3 (f) Forgesigi, vanigi, neniigi: liu projekto estas jam tute senkreditigita k en~igita Z; eble nia afero ŝajnas al la mondo eĉ mortinta k jam en~igita Z. El~igi. Eltiri el la ~o. Sub~aĵo. Galerio fosita sub la ~o (Kp TUNELO). Sur~a. Okazanta aŭ vivanta sur la ~o. ~etago. Etago samnivela kiel la ĉirkaŭanta grundo. ~kapo. Parto de ~o antaŭeniganta en maro. ~pomo. 1 Manĝebla tubero estiganta ĉe la radikoj de iu veg. el fam. solanacoj,

devena de Ameriko. 2 Tiu ĉi veg. (solanum tuberosum).

terapeŭtika Z. Terapia.

Terapio. Arto kuraci.

***Teraso.** 1 Alta ebena teramaso subtenita per masonaĵo k aranĝita en ĝardeno por ĝui belvidon aŭ faciligi promenadon: antaŭ la kastelo elendiĝas vasta ~o (Kp ALTANO, BELVEDERO, BALKONO). 2 Ebena tegmento kun balustrado. ~e. Formante ~ojn: la urbo sin levas ~e (ŝtupare). (Kp AMFITEATRO.)

teratologio ☿. Parto de la biontologio, studanta la nenormalaĵojn k monstrojn.

Terceto. Muzikaĵo por 3 voĉoj aŭ instrumentoj.

tercio Z ♪. Intervalo de iu noto al la tria.

terclara ✱ (pri epoko). Apartenanta al la tria epoko. Vd KVATERNARA, PRIMARA, SEKUNDARA.

***Terebinto.** Rezineca diafana duonfluaĵo, kiu elfluas ŝvite el kelkaj pinglarboj (koniferoj). ~arbo. Malgranda arbo, el kiu oni ekstraktas la veran ~on (pistacia ter bentha). ~oleo. Hidrokarbonido ricevita per distilado de la ~o k servanta precipe por solvi la grasajlojn.

tereno. 1 Difinita terspaco; tera supraĵo rigardata laŭ sia amplekso: la foira, la ekspozicia ~o; sur la ~o de la antaŭa stacio elkreskis nova urboparto; la ~o antaŭ la tombo estas dekliva. Kp AREO. 2 (f) Agokampo: Eŭropo devas serĉi en malproksimaj landoj ~on por sia komercio; Palestino ŝajnas esti plej favora ~o al esp-o; la diskuto ne restis longe sur tiu ~o; la ~oj de tiuj industribrantĵoj estas malvaste limigitaj; esp. konkeris ~on paŝo post paŝo; ni devos klopodi por regajni la perditan ~on (Kp ARENO).

Teritorio. Difinita lando konsiderata kiel submetata al iu aŭtoritato: la ~o de la urbo; la Turkio invadis aŭstran ~on; sur la tuta ~o de la palaco malaperis la ordo B; privilegio pri ekster~eco (koncesiita al ambasadorejoj). Kp TERENO, REGIONO, DISTRIKTO, PROVINCO.

termo Z Δ. Elemento de esprimo aŭ de formulo.

***Termino** (G). Vorto aŭ esprimo speciala al iu scienco, arto, metio, fako.